

RAPPORT met oordeel

Verzoeker

De heer H. P. te Zwolle, hierna genoemd: verzoeker.

Datum verzoekschrift

De Overijsselse Ombudsman ontving het verzoekschrift op 13 augustus 2012.

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de gemeente Zwolle, Publiekszaken, gemeentelijke belastingen, beslag deed leggen op zijn auto voor een naheffing parkeerbelasting. Verzoeker vindt het bedrag van de naheffing niet in verhouding staan tot beslaglegging op zijn auto, die hij nodig heeft voor zijn werk als vrachtwagenchauffeur.

Procedure

Op 8 mei 2012 ontving de Nationale ombudsman een brief van verzoeker met een klacht over gedragingen van de gemeente Zwolle. Omdat de Nationale ombudsman niet de bevoegde externe ombudsvoorziening is voor de gemeente Zwolle zond hij de brief ter behandeling door aan de bevoegde instantie, de Overijsselse Ombudsman. De Overijsselse ombudsman ontving de brief op 14 mei 2012.

Het bleek dat de klacht nog niet kenbaar was gemaakt aan de gemeente. Daarmee was de ombudscommissie niet bevoegd de klacht te behandelen. Op 21 mei 2012 zond de ombudscommissie conform de wettelijke voorschriften de klacht ter kennisgeving en behandeling door naar de gemeente. De gemeente deelde verzoeker op 13 juni 2012 mee dat zij de klacht niet in behandeling neemt, omdat de gemeentelijke klachtenregeling niet geldt voor het geval verzoeker het niet eens is met een beslissing van het gemeentebestuur of het gemeentelijk beleid. Verzoeker is het daarmee niet eens en diende op 9 augustus 2012 (ontvangen 13 augustus 2012) een verzoek tot onderzoek in bij de Overijsselse Ombudsman.

De ombudscommissie vroeg ter verduidelijking van de klacht bij brief van 28 augustus 2012 stukken op bij verzoeker. Op 18 september ontving de ombudscommissie de gevraagde informatie van verzoeker. Daarop liet de ombudscommissie aan de gemeente weten dat zij onderzoek deed naar de klacht en vroeg om aanvullende schriftelijke informatie. Op 8 oktober 2012 ontving de ombudscommissie stukken van de gemeente.

Onderzoek

De ombudscommissie achtte het zinvol om een gesprek te hebben met verzoeker en de gemeente.

Het gesprek vond plaats op 12 november 2012 in het Stadskantoor te Zwolle.

Verzoeker was in persoon aanwezig en werd bijgestaan door zijn advocaat.

Van de kant van de gemeente waren aanwezig de behandelend medewerker en de plaatsvervangend klachtbehandelaar.

Van de kant van de ombudscommissie waren aanwezig: mr. A. Lunenburg (voorzitter) en mevrouw mr. A.D. van Zeben (commissielid belast met onderzoek en rapportage).

Feiten

Uit het onderzoek is uit de over en weer gegeven schriftelijke en mondelinge informatie het volgende komen vast te staan.

1. Met dagtekening van 15 december 2010 ontving verzoeker een naheffingsaanslag parkeerbelasting van € 53,40 (boete) voor het onbetaald parkeren van zijn auto (Ford). Verzoeker was het daarmee niet eens, omdat hij naar zijn zeggen wel een parkeerkaartje had gekocht dat vanwege de hond in de auto was gevallen. Verzoeker betaalde daarom de naheffingsaanslag niet.
2. Op 4 februari 2011 ontving verzoeker een aanmaning. Het openstaand bedrag was daarmee opgelopen tot € 60,40.
3. Op 31 maart 2011 ontving verzoeker op grond van de Invorderingswet 1990 een dwangbevel van de gemeente Zwolle, gemeentelijke belastingen in verband met geconstateerde betalingsachterstand. In het dwangbevel staat dat verzoeker binnen twee dagen een bedrag van € 98,40 (€ 60,40 vermeerderd met € 38, de kosten van betekening) moet betalen. Op 24 mei 2011 stuurde de gemeente aan verzoeker een aankondiging beslaglegging.
4. De gemeente probeerde beslag te leggen op de AOW uitkering van verzoeker, maar dit lukte niet, omdat daarop al het maximale beslag ligt.
5. Daarom liet de gemeente op 14 februari 2012 een hernieuwd bevel tot betaling en aankondiging beslaglegging uitbrengen door de deurwaarder. Inmiddels was het te betalen bedrag met rente opgelopen tot € 113,40 en de kosten van het exploit van de deurwaarder € 15. De beslaglegging in het exploit is bepaald op 21 februari 2012.
6. Omdat verzoeker nog niet betaalde, legde de belastingdeurwaarder van de gemeente Zwolle op 21 februari 2012 executoriaal beslag op de auto van verzoeker (inmiddels een Citroën) Verzoeker behield nog wel de beschikking over zijn auto.
7. De advocaat van verzoeker stuurde op 19 maart 2012 een brief naar de gemeente. Daarin schreef hij dat het leggen van beslag en het maken van bijkomende kosten onevenredig zijn ten aanzien van de hoogte van de vordering. Ook gaf hij aan dat verzoeker naast zijn AOW uitkering betaalde werkzaamheden verrichtte, waarvoor hij de auto nodig had.
8. Uit mailtjes blijkt dat verzoeker op 23 maart 2012 solliciteerde bij flexchauffeurs.nl en mogelijk in week 16 (vanaf 16 april 2012) een rit kon krijgen naar Frankrijk of Engeland met vlees.
9. De deurwaarder reageerde op eveneens 19 maart 2012 op de brief van de advocaat. Hij schreef aan de advocaat dat hij zou proberen beslag te leggen op het loon van verzoeker en daarom de verkoop van de auto voor één maand zou opschorten. Daarmee liep de vordering op tot € 181,40.
10. De (ex) werkgever van verzoeker gaf echter te kennen dat verzoeker sinds augustus 2011 niet meer voor hem werkte. Achteraf bleek dat verzoeker een loonvordering heeft op zijn ex-werkgever.
11. Op 17 april 2012 legde de deurwaarder beslag.
12. Verzoeker nam op eveneens 17 april 2012 contact op met zijn advocaat. De advocaat stuurde opnieuw een brief naar de gemeente. De advocaat schrijft dat hij het leggen van beslag onevenredig vindt ten aanzien van de hoogte van de vordering en verder " daarbij komt dat (verzoeker) de volgende week ritten kan krijgen (een mail treft u als bijlage aan) van zijn werkgever, waarmee hij geld kan verdienen. Nu hij 's morgens in de vroege moet vertrekken vanuit Deventer en hij op dat vroege tijdstip daar zonder eigen vervoer niet kan komen, kan hij die ritten niet doen, waardoor hij inkomsten misloopt. (...) Bovendien heeft cliënt suikerziekte, waardoor hij ook moeilijk verplaatsbaar is en ook niet kan lopen en met het

- openbaar vervoer kan reizen. Cliënt wordt dan ook onevenredig getroffen door het beslag en bovendien maakt dit het beslag en de openbare verkoop ook onrechtmatig. (...)”
13. Volgens de aantekeningen van de behandelend medewerker van de gemeente nam de medewerker naar aanleiding van de brief telefonisch contact op met de advocaat van verzoeker. De behandelend medewerker legde de advocaat de gang van zaken uit. Daarna hoorde de medewerker niets meer van de advocaat.
 14. Op 15 mei 2012 werd de auto openbaar verkocht en bracht € 250 op, welk bedrag werd afgeboekt op de aanslag en de deurwaarderskosten.

Gesprek

Tijdens het gesprek kwam, naast wat hierboven al is weergegeven, de communicatie tussen verzoeker en zijn advocaat aan de orde. De advocaat erkende dat verzoeker hem het parkeerkaartje heeft gegeven, waarvoor de naheffingsaanslag was opgelegd, maar hij kwam er pas later achter dat de naheffingsaanslag altijd betaald moet worden, ook in het geval er bezwaar wordt gemaakt of beroep wordt ingesteld. De advocaat verklaarde dat hij namens verzoeker geen bezwaar heeft gemaakt tegen de naheffingsaanslag. Verzoeker gaf aan dat hij ervan uitging dat zijn advocaat dit wel zou doen. Verder bleek dat de communicatie tussen de advocaat en de deurwaarder over een ex-werkgever van verzoeker kennelijk onduidelijk was. De deurwaarder begreep namelijk dat verzoeker nog werkte voor de werkgever, terwijl de advocaat verklaarde te hebben gezegd dat het ging om een loonvordering op de ex-werkgever.

Volgens verzoeker heeft hij op het laatste moment, toen de deurwaarder zijn auto (Citroën) kwam ophalen, nog aangegeven hoe belangrijk de auto voor hem was vanwege de mogelijkheid op werk, namelijk om ritten te maken naar Frankrijk en Engeland. Ook vertelde verzoeker toen dat er nog een loonvordering loopt tegen zijn ex-werkgever.

Verzoeker verklaarde de Citroën te hebben gekocht van de opbrengst van de Ford en geld dat hij had verdiend met een maand werk bij een bedrijf.

De gemeente legde wat betreft beslaglegging uit dat het leggen van beslag op een auto de zo goedkoop mogelijke en minst inbreuk op de privacy gevende wijze is om beslag te leggen. Ook wordt na de beslaglegging meestal alsnog een maand de tijd gegeven om het geld alsnog te betalen, zodat het beslag kan worden opgeheven. Tijdens die maand kan betrokkene de auto gewoon gebruiken. De gemeente heeft de ervaring dat de meeste mensen het openstaand bedrag dan wel betalen, omdat de auto belangrijk is voor vervoer naar werk of gebruik voor gezin en dergelijke. De gemeente verklaarde dat het beleid is dat er bij het weghalen van een auto altijd gebruik wordt gemaakt van een sleper om eventuele schadeclaims achteraf te vermijden.

De verkoop van een inboedel levert volgens de gemeente tegenwoordig niets meer op en is ingrijpend voor betrokkene, omdat de verkoop plaats vindt in de woning van betrokkene.

Tot zover de bevindingen.

Reactie op de bevindingen

Verzoeker heeft gereageerd op de bevindingen. Voor zover relevant zijn deze verwerkt in de bevindingen. Verder gaf verzoeker aan dat er niet met hem werd gecommuniceerd over de boete. Hij ging er steeds vanuit dat deze zou worden geseponeerd. Ook werd hij niet op de hoogte gesteld van de executiedatum. Daarnaast vindt hij het niet behoorlijk dat een auto met een waarde van € 2000 voor € 250 wordt verkocht.

De gemeente heeft niet gereageerd op de bevindingen.

Overwegingen van de ombudscommissie

De ombudscommissie betreft bij de beoordeling van de klacht met name feiten en omstandigheden die mogelijk aanleiding zijn tot schending van behoorlijkheidsnormen. Deze normen zijn opgesteld door de Nationale ombudsman in overleg met gemeentelijke en regionale ombudsmannen en weergegeven in de behoorlijkheidswijzer. De nieuwe behoorlijkheidswijzer wordt sinds 1 januari 2012 toegepast. De behoorlijkheidsnormen zijn ingedeeld in een viertal kernwaarden.

In het geval van verzoeker gaat het om de kernwaarden 'respectvol' en 'open en duidelijk'.

Respectvol

Onder deze kernwaarde valt de behoorlijkheidsnorm van evenredigheid. Verzoeker vindt namelijk dat de beslaglegging op en vervolgens het verkopen van zijn auto niet in verhouding staat tot de naheffingsaanslag parkeerbelasting (boete) van € 53,40. Daarom heeft de ombudscommissie onderzoek gedaan om te kunnen beoordelen of de gemeente voldoende zorgvuldig de afweging heeft gemaakt of zij met een minder zwaar middel haar doel had kunnen bereiken. Het doel was: het betalen van de inmiddels opgelopen boete.

Verzoeker betoogt dat hij ervan uitging dat zijn advocaat bezwaar had gemaakt tegen de boete en dat hij de boete niet hoefde te betalen. Gebleken is dat de advocaat geen bezwaar maakte en zijn cliënt (verzoeker) er ook niet van op de hoogte stelde dat hij altijd een boete moet betalen, ook bij bezwaar. Dit is een kwestie tussen advocaat en cliënt en kan de gemeente niet worden aangerekend.

De boete werd niet betaald en daarom volgde de gemeente de gebruikelijke procedure. De gemeente stuurde verzoeker een aanmaning, daarna een dwangbevel en ging uiteindelijk over tot beslaglegging. De gemeente koos daartoe de algemeen minst inbreuk op de privacy makende weg en legde beslag op de auto van verzoeker. In het algemeen kan men dan nog gedurende een maand gebruik blijven maken van de auto. In het geval van verzoeker werd de termijn twee maanden. Volgens de gemeente gebeurt het meestal dat men in die maand dan het openstaand bedrag alsnog betaalt en kan het beslag worden opgeheven. In feite heeft de burger dan geen last gehad van het beslag.

Opmerkelijk is dan dat verzoeker beweert dat hij werk misliep door het weghalen van zijn auto, maar dat hij geen enkele poging ondernam om gedurende de in zijn geval twee maanden van het executoriale beslag alsnog het verschuldigde bedrag te betalen, bijvoorbeeld door het vragen van een voorschot op de volgens hem te maken rit. Verder is opmerkelijk dat verzoeker in de tijd dat het dwangbevel liep kennelijk wel een nieuwe auto kon kopen, maar niet de boete betaalde, terwijl hij ervan op de hoogte was dat die steeds meer opliep. Kennelijk deed verzoeker ook geen navraag bij zijn advocaat hoe het nu zat met de verschuldigde boete.

Ten slotte wordt, naar aanleiding van de klacht van verzoeker over de lage opbrengst, opgemerkt dat de opbrengst bij executoriale verkoop in het algemeen veel lager is dan de waarde in het economisch verkeer.

Open en duidelijk

Onder deze kernwaarde valt de behoorlijkheidsnorm van goede informatieverstrekking. Verzoeker vindt namelijk dat er onvoldoende met hem werd gecommuniceerd.

Vaststaat dat verzoeker van de gemeente de gebruikelijke correspondentie ontving bij het in gebreke blijven van betaling van een naheffingsaanslag parkeerbelasting (boete). Daarmee kon verzoeker ervan op de hoogte zijn dat de gemeente zou overgaan tot beslaglegging teneinde de naheffingsaanslag te kunnen innen. Kennelijk nam verzoeker pas weer contact op met zijn advocaat na

beslaglegging op zijn auto. Vanaf die tijd verliep de communicatie tussen de advocaat, als gemachtigde van verzoeker, en de gemeente/ deurwaarder. Dat verzoeker door zijn advocaat kennelijk niet op de hoogte werd gesteld over de communicatie tussen de advocaat en de gemeente en/of deurwaarder is een kwestie tussen de advocaat en zijn cliënt (verzoeker). Dit kan de gemeente niet worden aangerekend.

Klachtbehandeling

De gemeente deelde verzoeker mee dat zij de klacht niet in behandeling neemt, omdat de gemeentelijke klachtenregeling niet geldt voor het geval verzoeker het niet eens is met een beslissing van het gemeentebestuur of het gemeentelijk beleid. De ombudscommissie begrijpt deze opmerking aldus dat de gemeente zich op basis van de wet niet verplicht achtte de klacht in behandeling te nemen, omdat verzoeker bezwaar had kunnen maken tegen de naheffingsaanslag en bij afwijzing van het bezwaar beroep had kunnen instellen bij de rechter.

De klacht van verzoeker gaat echter over de evenredigheid van de beslaglegging, gelet op de gestelde noodzaak van verzoeker om over een auto te beschikken voor kans op werk. In dit verband wordt opgemerkt dat de gemeente contact opnam met de advocaat van verzoeker over zijn brieven van 19 maart en 17 april 2012, waarin de evenredigheid aan de orde wordt gesteld. Deze brieven kunnen worden aangemerkt als klacht in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Kennelijk nam de advocaat genoegen met de telefonische reactie en uitleg van de gemeente, nu hij op het telefoongesprek na 17 april 2012 niet meer reageerde. Een advocaat is belangenbehartiger en gemachtigde van zijn cliënt. Dit betekent dat de gemeente ervan uit mocht gaan dat de advocaat namens verzoeker vond dat de zaak kennelijk was afgedaan. Het zou beter zijn geweest als de gemeente op de klacht van verzoeker van 8 mei 2012 in die zin zou hebben gereageerd.

Conclusie met oordeel

De gedragingen van de gemeente zijn behoorlijk.

De gemeente heeft het mogelijke gedaan om tot een evenredige afweging van belangen te komen voor de uitvoering van het executoriale beslag. Daarmee kan de gemeente niet worden verweten dat verzoeker in zijn beleving onevenredig nadeel heeft van de executoriale verkoop.

De gemeente heeft verzoeker (ten dele via zijn advocaat) voldoende geïnformeerd wat betreft het aankondigen van het executoriale beslag, de beslaglegging en het uiteindelijke wegslepen. Dat er mogelijk onvoldoende communicatie is geweest tussen de advocaat en zijn cliënt (verzoeker) kan de gemeente niet worden verweten.

De klacht is ongegrond.

Aldus vastgesteld door de Overijsselse
Ombudscommissie op 12 december 2012.

Mr. A. Lunenburg

P. Jansen

mw. mr. A.D. van Zeben